

mente, at re-distributionen af pladserne burde finde sted straks, medens andre ikke — i hvert fald under 15. generalforsamling — mente at kunne ændre ved det traditionelle mønster for sådanne valg.

En række *afrikanske* og *latinamerikanske lande* med tilslutning af *Australien, Canada* og *New Zealand, Østrig, Grækenland, Holland* og *Italien*, i alt 45 lande, forelagde et resolutionsudkast, som gik ud på at forøge medlemstallet i Det økonomiske og sociale Råd (ECOSOC) fra 18 til 24 ved en ændring af pagtens artikel 61, og således at der årligt valgtes 8 medlemmer.

Et andet resolutionsforslag, som fremlagdes af 39 delegationer, fortrinsvis *latinamerikanske* og *afro-asiatiske*, men desuden af den *canadiske, græske* og *italienske* delegation, gik ud på at forøge medlemstallet i sikkerhedsrådet fra 11 til 13 og antallet af ikke-permanente medlemmer deraf fra 6 til 8 ved ændringer af pagtens artikler 23 og 27. Det nødvendige stemmetal for beslutninger af rådet skulle forøges fra 7 til 8.

Indien og fire andre lande, nemlig *Burma, Ceylon, Ghana* og *Irak*, fremlagde et resolutionsudkast, hvor der i indledningen erindredes om, at ændringsforslag krævede to tredjedele stemmeflertal i forsamlingen, inklusive alle de permanente medlemmer af sikkerhedsrådet. Forslaget gik i øvrigt ud på at anbefale nedsættelse af et udvalg, hvori bl. a. De Forenede Stater, Storbritannien, Frankrig og Sovjetunionen skulle have sæde; udvalget skulle have til opgave at finde en løsning på problemet og aflægge beretning til 16. generalforsamling.

Efter forslag af *Indien* blev debatten udsat fra midten af november for at give tid til overvejelser om de foreliggende udkast.

Da forhandlingerne genoptoges ved udgangen af november, fremsatte *Cameroon, Æthiopien, Ghana, Guinea, Indonesien, Libanon, Liberia, Nepal, Nigeria, Pakistan, Somalia, Togo* og *Tunis* to ændringsforslag til de førstnævnte to resolutionsudkast. Ændringsforslagene gik begge ud på at tilføje, at for at opnå repræsentation på tilstrækkelig bredt grundlag i de to nævnte råd var det af væsentlig betydning at gennemføre en rimelig omfordeling af de eksisterende pladser, og at generalforsamlingen øjeblikkeligt burde tage skridt hertil.

Afstemningen begyndte den 5. december, og der stemtes først om de 13 landes ændringsforslag til forslaget om udvidelse af ECOSOC. Der blev foretaget delafstemning, hvorved forsamlingen stemte, (1) om re-distribution af de eksisterende pladser var af væsentlig betydning for at sikre en repræsentation på tilstrækkelig bredt grundlag, (2) om den „øjeblikkeligt“ skulle tage skridt hertil. Afstemningen viste henholdsvis 48 stemmer for, 32 imod og 16 abstentioner, og 49 stemmer for, 43 imod og 4 abstentioner. Danmark, Finland, Island og Sverige stemte for nødvendigheden af re-distribution, medens Norge undlod at stemme herom, og alle de nordiske lande stemte imod, at det skulle være „øjeblikkeligt“.

Der stemtes derefter om den ændrede resolution vedrørende ECOSOC, som efter delafstemningen forkastedes med 41 stemmer for, 38 imod, og 17 blanke stemmesedler. De nordiske lande, Indien og USA var blandt abstentionerne; Frankrig, Storbritannien og USSR stemte imod.

Afstemningen om resolutionen om sikkerhedsrådet skete næsten ved samme fremgangsmåde som ECOSOC-resolutionen og omtrentligt samme stemmetal. For re-distributionen i princippet stemte 48 lande for, 3 imod, medens 41 afholdt sig fra at stemme; for „øjeblikkeligt“ stemte 49 for, 42 imod, og 5 stemte blankt, og for den ændrede 39-magts-resolution om udvidelse af sikkerhedsrådet som helhed stemte 42 lande, 36 imod, medens 17 stemte blankt; blandt de sidstnævnte de nordiske lande.

Indiens m. fl. landes resolutionsforslag blev trukket tilbage.

Det var klart, at i samme omfang, som ethvert fremskridt henimod en ændring af pagten blev blokeret, måtte de nye landes ønske om allerede nu at få adgang til de bestående ikke-permanente pladser komme kraftigere til udtryk. Det kunne ikke undgås, at sådanne ønsker måtte komme til at kollidere med de i henhold til traditionen indgåede mere eller mindre faste aftaler om besættelsen af ledigblivende pladser i de to råd.

Næsten hele anden halvdel af november holdtes sagen borte fra dagsordenen, medens der foregik delegationsforhandlinger dels